

וארט'ס לפרשת השבוע

יח א-ב. וירא אליו ה' באלוני ממורא וכו' והוא יושב פת האהל, וכו' וירא לקראתם מפפת האהל.
ותימא למא צריך להזכיר עוד פנע נוספת שהוא היה בפתח האהל, הרי אנו כבר יודעים שהוא יושב בפתח האוהל, א״כ ממילא הוא רץ מאותו הפתח וי״ל דאיתא בגמ' שאסור לרוץ ולברוח ממצוה כדי שלא יראה כתינוק הבורח מבית הספר. ומאידך, איתא שלדבר מצווה שריץ לרוץ אפילו בשבת. א״כ יש לדון מה הדין כשיצא ממצווה למצווה אחרת האם שריץ לרוץ כפי ששריץ לרוץ למצווה ואפילו בשבת או לא, וצ״ל שתלוי, אם המצווה השנייה יותר חשובה, אז יכול לרוץ, ואם היא פחות חשובה אז ריוץ רק מחצי הדרך. וכאן כתוב בחז״ל שבאנו לומר שמצוות הכנסת אורחים יותר חשובה אך מהקבלת פני השכינה, שהרי הקב״ה ביקר אותו באותו היום. והתורה היא לומר שמתור לו לרוץ ממצוות המילה והשכינה, בשביל הכנסת אורחים, ולכך כתבנו וירץ **מַפְתַּח** האהל - דהיינו כל הדרך.

יח ב. והנה שלשה אנשים נצבים עליו.
וברש״י והוא ע״פ הגמ' שלושה מלאכים: הראשון, לבשר את שרה. השני, להפוך את סדום. והשלישי, לרפא את אברהם. ומקשה הגמ' איך אמרינן אחד להפוך את סדום הרי כתוב ויבואו **המלאכים** סדומה, שמעט ששני מלאכים נשלחו להפוך את סדום ולא רק אחד? מתרצת הגמ' שבאמת באו לסדום שני מלאכים, אחד בא להפוך את סדום, והשני בא להציל את לוט, והוא אותו אחד שרפא את אברהם, (ובשפתי חכמים כתב שאין כאן את הבעיה שאין מלאך אחד עומה ב' שליחויות כי זה עניין אחד). ולכאורה קשה אז למה לא נכתב מראש אחד לרפא את אברהם ולהציל את לוט, כדי למנוע את הקושייה הנ״ל? וי״ל, אומר החידושי הרי״ם, דאיתא ביבמות עו: ששאלו בירא אלז דאל האם דוד ראוי למלוכה, א״ל דנאן עד שאתה שואל על מלוכה שתאל אם הוא בכלל ראוי לבוא בקהל כי הוא נולד מרות המואביה, וא״ל אבנר שאין בעייה, משום שכל סיבת האיסור להכניס עמוני ומואבי לקהל ה' היא משום שנאמר ״על אשר לא קידמו אותכם בלחם ובמים״, אבל הדין רואי עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית, משום שעל הנשים אין תביעה שלא קידמו בלחם ובמים משום שאין דרכן לקדם, דכל כבודה בת מלך פנימה, כדחזינו אלז שרה דכתביה **בה הנה באה**. והדברים נאים ביותר, דהטעם שהקב״ה הציל את לוט, איתא בב״ק, כי ידע שתצא ממנו רות המואביה, ולפי״ז בתחילה כשבאו המלאכים עדיין לא היה ברור שעמונית ומואבית מותרות, כי עדיין לא למדנו שכל כבודה בת מלך פנימה, שהרי אז נלמד רק אחרי שראינו ששרה לא יצאה אלא היתה באוהל ולימדה אותנו שכל כבודה בת מלך פנימה, וממילא בשעה שנשלחו המלאכים לא היה נצרך מלאך להציל את לוט משום שבאותה שעה עוד לא התחדש שהעמונית והמואבית שייצאו ממנו יהיו מותרות לבוא בקהל. ורק אחרי ששרה חידשה את ההלכה שאשה אין דרכה לצאת משום כל כבודה רק אז התברר שדרשינן מואבי ולא מואבית ויש סיבה להטיל על המלאך שליחות להציל את לוט כדי שתצא ממנו רות.

יח ד. יוקח נא מעט מים, ובב״מ פו. אברהם חשב שהם ערבים, א״ל וכו' לערבים חשבתנו כבר יצא ממך ישמעאל, שמעט שבגלל שיצא ממנו ישמעאל לא היה צריך לחשוב שהם ערבים, וקשה מה הקשר בין יציא ממך ישמעאל לזה שהם לא ערבים? וי״ל ע״פ הגמ' בב״ב רודף צדקה ימצא חיים. דא אמר ימצא בניס צדיקים, וח״א ימצא אורחים מהוגנים, וזה מה שאמר לאברהם הרי אתה רודף צדקה וחסד ובנים צדיקים אין לך כי יצא ממך ישמעאל, אז אתה צריך לזכות לקבל אורחים הוגנים ואיך חשבתנו לערבים.

שם. פלא גדול על אברהם אבינו, כזו מסירות נפש להכנסת אורחים, יהודי בן תשעים ותשע, יום שלישי מליהל - הוא שוחט שלושה עגלים שהיה אחד לשון וחרדל. לא היה אז פריזר וזה היה כחוס היום, או שהכל הולך לאיבוד או שצריך לגמור את הכל באותו יום, כזו נדיבות וכזו מסירות נפש, לפתאום כשהו מגיע למים הוא נהיה 'קצמץ' - יקח נא מעט מים, מה קרה כאן? למה רק מעט מים? תני תשובות בדבר, ידוע שר' ישראל סלנטר התארח פעם באיזה בית, והוא נטל טיטלת ידים עם רביעיית מים בצמצום, שאלו אותו: ר' ישראל, אמת כזה חסיד, כתוב שיש מעלה גדולה ליטול ידים בשפע מים, ויש בזה סגולה לעשירות, למה אתה נוטל כל כך בצמצום? אמר להם ר' ישראל: הכל נכון, יש בזה מעלה גדולה מאוד, אבל את כל המצוות האלה אני עושה רק על חשבוני, לא על חשבון אחרים, פה יש אלימנה שואבת מים, שהיא צריכה ללכת בקור לקחת את המים, על חשבונה אני לא יכול להיות צדיק? זה אמר ר' ישראל: בן בקר רך וטוב - אברהם איבנו לקח בעצמו, ולכן הוא נהג בשיא הנדיבות ושחט שלושה עגלים שהיה לשון בחרדל לכל אחד, אבל 'יקח נא מעט מים' - **היה על ידי שליח**, זה לא כחמה להיות צדיק! פה הוא אומר 'מעט מים'! זה פשט אחד על דרך המוסר. ועל דרך הפשט אפשר לומר, בשביל מה הוא הביא את המים? לרחוץ את הרגלים! אם הוא היה מביא להם הרבה מים, איזה דרך ארץ זה לבוא לאורחים ולהגיד להם קחו ככה טונית של מים, אתם כל כך מלוכלכים, אתם צריכים לנקות את עצמכם חזק! ולכן הוא אמר 'מעט מים' מעט מים זה כבוד לאורחים. רבי אליהו דיסקין.

יח ה. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם.
יש להקשות למה נכתב ואקחה ולא ואתנה כי הרי הוא נותן? וי״ל שאברהם כיבדם ואמר אני לא נותן לכם אני לוקח כי נתניה לאדם חשוב

נקרא לקיחה, וכמו שמצאנו ויקחו לי תרומה ולא ויתנו כי נתניה לאדם חשוב נקרא לקיחה, וזה הרגשה מרוממת בהכנסת אורחים. אהרם משה.

יח ה. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם.
יש לעיין כיצד הותר לאברהם להזמין את האנשים לביתו מאחר ונידמו כערבים והרי ביו״ט אסור לאדם לזמן אצלו גויים, כמו שדרשו חז״ל לכס ולא לכנירים, והרי מעשה זה היה ביו״ט ראשון של פסח ואברהם שמר את כל התורה? וי״ל דהנה מצניו בפסחים שאם עבר ובישל ביו״ט לצורך חול אם זה ראוי לאכילה בו ביום לאורחים יהודים פטור משום הואיל וחזי לאורחים ונמצא שלא בישל לבטלה. והקשו שם התוס' לפי סברא זו כל אדם שעושה מלאכה בשבת יהיה פטור משום הואיל ושירי לחולה שיש בו סכנה? ותיצרו בתוס' שכיוון שלא מצוי חולים הנמצאים בסכנת חיים לכך לא ימלא הואיל. והנה בציט אברהם באותו הזמן כל לילדי ביתו גימלו אותו או היה מצוי שם הרבה חולים וממילא אין מניעה לבשל גם עבור ריבוי גויים כי יש הואיל וחזי לחולה שיש בו סכנה. ולפי״ז גם יתורץ מה הטעם אברהם לא הביא לאורחים לחם כמו שאמר בתחילה ואקחה פת לחם כיוון ששרה פירשה נידה כמבואר ברש״י, ויש להקשות הא האורחים היו גויים ומה אכפת לנו לטמאות אותם. ולפי הנ״ל יובן כיוון שכל מה שהותר לבשל לאורחים הוא משום הואיל דחזי לישראל אז כשהו לא טהור אסור. חת״ס.

יח ו. וימחר אברהם ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת.
הגמ' בב״מ פז מסבירה את הסתירה שכתוב גם קמח וגם סולת, ומתרגמת הגמ' שהאשה צרה עיניה באורחים, ומבא בחז״ל ששרה אמרה סלת ואברהם קמח, (אמנם יש גירסה הפוכה, אבל השאלה היא על הגירסה הזאת) ולפי״ז קשה הרי שרה רצתה סולת שזה יותר שטיר, ומניין שענינה צרה באורחים? מיישב האוסטרובוצא ע״פ המדרש, שדבר זה ארע בתא הפסח, והנה השו״ע אור״ח תנז ד. פוסק שמתור לקחת קמח מהשוק לאפות מצה, וכותב שם החק יעקב שכל ההיתר הוא קמח רגיל אבל סולת אסור כיוון שזה מוזק לחמץ גמור. והנה אם יקח סולת שזה חמץ גמור ויבשל את החמץ אז מאדירותא בביטול סגי, ויכול לעשות עוגות ע״י גוי ולא יכניס זאת לרשותו אלא יתן זאת ישר לערבים (מלאכים) שבאו אצלו, אך יתכן שיש כאן איסור הנאה כיוון שנחנה מהחמץ, אך מכיוון שהוא מקיים מצוות הכנסת אורחים ומצוות לאו להנות ניתנו ממילא הוא לא נחנה, אולם אברהם אבינו היתה לו הנאה מקבלת אורחים כי היתה לו עיין טובה ולא רק מצווה א״כ אסור לו לתת לאורחים סולת כי הוא נחנה מחמץ, אבל שרה שענינה צרה באורחים יכולה לתת סולת כי היא לא נהנית כלל, ומכאן שהציעה סולת סימן שענינה צרה באורחים, ויש לה רק מצווה בלבד.

יח ח. ויקח חמאה וחלב וכן הבקר, והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו.
לכאורה מה העניין של לעמוד עליהם להסתכל איך הם אוכלים הא אמרו חז״ל האוכל אצל חבירו מתבייש מלהביט בפניו, וא״כ זה לא ראוי שכך יעשה. וי״ל שכיוון שהביא לפניהם חלב וכן בקר, (היידו בשר וחלב) באותו השולחן, וזה אומר שמא יבוא לאכלם יחד, לכן עמד עליהם להיות שומר ואז שרי. **עוד י״ל**, אומר הדעת זקנים מבועלי התוספות, שכיוון שזה היה בחוץ כחוס היום, וזה לא היה מתחת עץ, והיה להם שמש, אז הוא עמד להצל עליהם **תחת** דהיינו **במקום** העץ.

יח ח. ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם.
איתא בב״מ פז ולחם לא הביא, למדו ששרה פירשה נדה ונטמאה העישה, ואברהם ובניו איתו אוכלים חולין בטהרה היו. ויש לקדקד א. מנל שפרשה נדה ונטמאה בשעת העישה, אולי נטמאה אחר האפייה שהיה כבר לחם, ועו״ק למה לא הביא אברהם את הלחם לערבים שלא אכלו בטרהר? ויש ליישב ש' הקושיית אחת בחברתה. דהנה מבואר בבבבא כא. מה שהותר מלכתא אוכל נפש ביו״ט הוא רק לישראל, דכתיב לכם, ואסור לאפות לעכו״ם. והנה מעשה זה של אברהם היה ביו״ט של פסח וההיתר לאפות היה רק בשביל ישראל, ולכן לא הביא לחם לערבים, ואם נטמאה כשהיה לחם אז שרי ליה להביא לערבים ומהוה שלא הביא לערבים סימן שנטמא כשהיה עישה. רבי יונתן איבשיץ.

יח יז. המכסה אני מאברהם אשר אני עושה.
רש״י אומר אני נותני לו את הארץ הזאת וחמש כרכין אלו המכסה אני מאברהם אוהבי את אשר אני עושה. המהרש״ם אומר שהטעם שרש״י הוסיף את הפרטים האלו שנתן לו את הארץ וכו', ולא הספיק לו הטעם הפשוט שהוא אוהב אותו וכשמעומת הפסוקים, ״ל שיהגמ׳ ואמרת שאברהם קנה את הארץ בהילוך דהיינו ע״י קום התהלך בה, ולא ע״י הקניינים הנצרכים, והטעם איתא בגמ' ב״ב ק. משום שהוא חביב לפני הקב״ה. א״כ מובן למה רש״י הוסיף שנתן לו את הארץ וחמש כרכין כי משם רואים את תביבותו לפני הקב״ה, וזה הטעם שהקב״ה אמר המכסה, כי רואים שחביב הוא לפניו ולכן הוא לא מכסה.

יח כא. ארדה נא ואראה הכצעקתה.
אומר רש״י למד דיינינים שלא יפסקו דיני נפשות אלא בראיה. והוא תימה גדולה הא סמכינן על עדים ולא בעינן דיינים? וי״ל, אומר המג״א בספרו שמן ששון, דמבואר בסנהדרין פא. מי שנחתיב ב' מיתות נידון בחמורה ומשמע שנידון בחמורה גם אם החמורה היא השנייה, והקשו התוס' איך שייך נידון ב' מיתות הרי העדות השנייה היא עדות שא״א להזימה, כי גברא קטילא בעי למקטלי? ותיצרו תוס' דאיירי כגון

פרשת וירא תשפ״ו

שראו הדיינים. ולפי״ז מיושב היטב, דהנה במשפט סדום נאמר, זעקת סדום ועמורה כי רבה וחטאתה כי כבדה מאוד, משמע שהיו להם חטאים קלים בתחילה עד שכבדו מאוד, וכאן נענשו על החמורים, אף שעל החטאים הראשונים כבר התחייבו וכנ״ל.

יט טז. ויתמהמה.
פרש״י כדי להציל את ממונו. וצ״ע מנלן לרש״י שבשביל ממונו התמהמה? וי״ל שמיכוין שלוט האמין שהמלאכים יתכפו ברגע קט את העיר וא״כ הוא שהיה לו להימלט על נפשו ואיך יתכן שיתמהמה לצאת, אלא שאמרו חז״ל בברכות סא: שיש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו וזה הדבר היחיד שעליו אדם מכניס עצמו בסכנה. וכן מצניו בסנהדרין עב. שהבא במחתרת את מעמיד עצמו על ממונו, לכן הוכרח לרש״י שהתמהמה על ממונו. רבי נתן גשטטנר.

כ ז. ועתה ושאט אשת האיש כי נביא הוא.
משמע מהפסוק שהטעם שהקב״ה רצה שאבימלך ישיב אותה, בגלל שאברהם נביא, ותימה גדולה שהרי משתמע שאם הוא לא נביא אז הוא לא היה דורש ממנו שישב, ולמה? י״ל שבאמת אם הוא לא נביא הוא לא יצטרך להשיב, ושתי תשובות לדבר. הראשון, שהרי שרה היתה אילונית, וקידושי אילונית אינם קידושים משום דהווי קידושי טעות וממילא היא לא אשת איש אלא א״כ הכיר בה וקידשה על דעת שהיא אילונית, וזה מה שאמר הקב״ה כי נביא הוא, והוא ידע שהיא אילונית, וממילא אין קידושי קידושי טעות. התשובה השנייה, שלכאורה קשה הרי כתוב בכמה וכמה מקומות שאברהם אבינו היה כהן, וכהן אסור בשבייה, לכן אמר הקב״ה תשיב אותה כי הוא נביא והיא מותרת לו כי יודע שלא נעו בה.

כא א. וה' פקד את שרה.
ובמדרש בראשית רבה נג. דהטעם הוא משום דכתיב. בטוטה ואם לא נטמאה ונורעה זרע. וקשה אם זה הטעם אז למה היא לא נפקדה אחרי הסיפור עם פרעה בפרשה הקודמת שהיה איתו הדבר בדיוק? וי״ל דאיתא בגמ' פרק כיסוי הדם שבזכות שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר זכה לעפר סוטה ומה היא הזכות שם, ונורעה זרע. והאימרה הזאת ואנכי עפר נאמרה בפרשתנו, כלומר אחרי הסיפור עם פרעה, וממילא רק כעת התחדש שהוא תפקד אם לא נטמאה. **עוד יובן** לפי המדרש הנ״ל מה הטעם כתוב וחי' פקד את שרה כאשר אמר. מה זה **אמר** הרי בשום נבואה לא מוזכר לשון זה, ולנ״ל י״ל כאשר אמר - ונורעה זרע.

כא ט - י. ותרא שרה את בן הגר המצרית מצחק. ותאמר גרש את האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה ואתה עם בני עם יצחק.
יש להקשות מה הוסיפה שרה כי לא יירש בן בלא״ה הוא מסיתו לעי״ז (רש״י) וזה טעם לגרשו. וי״ל, אומר הקהלת משה, דמבואר בקידושין פ: עה״פ ״כי יסיתך אחיך בן אמי״ יכי בן אב לא מסיית? ומתרגס שם הגמ' שכן אב זה פשוט לא תשמע לו כי יש לו נגיעות כי הוא לא רוצה שתירש יחד עמו לכן הוא מסיתך לעבור עבירות כי הוא שונא אותך אבל בן אמיך אין לו שום נגיעות. והנה מבואר בחז״ל (מובא באור החיים כאן אי וליעלי טו ה) שישמעאל לא יורש את אברהם למרות שהוא בן אב כי אין היתנה שפחת מילוג לאברהם, ולכן אמרה שרה אם הוא לא יורש יש טעם שיצחק ישמע לו כי אין לו נגיעות לכן גרש אותו.

כב ו - ח. ויקח אברהם את עצי העולה וישנה על יצחק בנו ויקח ביזו את האש והמאכלת וילכו שניהם יחדיו וכו' ויאמר אברהם אליקים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדיו.
בפסוק הראשון פרש״י אברהם שהיה יודע בדבר שהולך לשוחט את בנו היה הולך ברגזו ובשמחה כי יצחק שלא היה יודע דבר, ועל הפסוק השני פרש״י ואעי״פ שהבין יצחק שהולך להישחט הלכו יחדיו בשלם. ותימה מנין לרש״י שאברהם הלך בשמחה כמו יצחק, וכן בפסוק השני מנין ששניהם הלכו בשמחה אולי שניהם היו בעצבות? וי״ל ע״פ עדויות סב שפעם הלכו גוי ויהודי ביחד והיהודי הלך מהר עד שהגוי לא השיגו, מה עשה הגוי הוא הזכיר ליהודי את חורבן ביהמ״ק והיהודי נאנח והתחיל ללכת יותר לאט. אך עדיין הגוי לא הצליח ללכת כמותרו, אמר לו הגוי הלא כתוב אנהא שוברת חצי גופו של אדם ואיך עדיין אתה הולך מהר? ענה היהודי שכ״ז הוא בשמועה חדשה וזה שמועה ישנה לכן לא הואט לגמרי קצב הפסיעות שלי. וא״כ יוצא שאלם שמח הולך מהר, אדם ששומע בשררה רעה שהיא ישנה אדם קצת לאט ואדם ששומע בשררה רעה פה ראשונה הולך ממש לאט. ולפי״ז מבואר הכל היטב, כי בפסוק הראשון שכתוב וילכו שניהם יחדיו אז יצחק עדיין לא ידע כלל והלך בשמחה ואברהם הלך עמו יחד סימן שגם אברהם הלך בשמחה, ובפסוק השני שנודע ליצחק א״א לומר שרק אחד הצטער דא״כ הוא לא יוכל ללכת בקצב של השני וכתוב יחדיו, וא״א לומר ששניהם היו בעצבות כי יצחק זה שמועה חדשה ואמור ללכת יותר בעצבות, ואם הלכו יחדיו סימן שחלכו בשמחה. שלל רב.

כב ט. ויעקד את יצחק בנו.
הסילה שעקד אותו, אומר המהר״ל דיסקין כי הקב״ה ציווה אותו להעלות את יצחק לעולה, ואיתא בגמ' שחי נושא את עצמו ולא חייביב עליו בהוצאה בשבת, ורק אם הוא כפות אז אמרינן שאין הוא נושא את עצמו, לכן היה צריך אברהם לכפות אותו כדי לקיים את המצווה של והעלהו לעולה דבלא״ה זה לא נקרא שהוא העלה אותו.

כב י. נאחז בסכך בקרנו.
הטעם שהוא הסתב בסכך י״ל משום שהיה אז יום כיפור ואסור בציד לכן הוצרך לכך. פרדס יוסף.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

אין יאוש כלל בעולם: בפרשתנו מובא הסיפור של אברהם ושרה ילידים, עקרים עד גיל 100 וכולם התיאשו מה שיהיו להם ילדים, ואז אל הקב"ה ואמר היפלא מיה דבר. וכך גם בגיל מאה לאחר שאין שום סיכוי וכולם מיואשים הקב"ה מראה לנו לא כן אלא תמיד במצבים הכי קשים הוא יכול להושיע בדרכים שלו. רבי צדוק הכהן מלובלין מביא ע"כ שיש מכאן שיש דילול שכל בני האומה הישראלית היה אחר הייאוש הגמור. כששום אדם לא האמין שיכולה להיות ישועה ואז הראה הקב"ה שלא יפלא ממנו דבר. מוסיף רבי צדוק, מאת השם היתה זאת שיהיה בנין האומה דוקא אחר הייאוש הגמור של האמין שום אדם וזה היה רצון השם שייסוד האומה יהיה דוקא מתוך היאוש הזה. כי זה כל האדם הישראלי להאמין שאין להתייאש כלל, ואין לחקור בחקירות למח עשה השם ככה. אלא לעורר בנו את האמונה השלמה בכל יכולתו, אבל מצב ובכל עת. אין ליהודי להתייאש משום דבר, בין בענייני הגוף כמו שאמר, אפילו חרב חדה מונחת על צוואר אל ימנע מהרחמים, בין בענייני הנפש, אפילו שתקע למקום שנשתקע וחסא בדבר שאמר זי"ל שאין תשובה מועלת חי ושלום (זוהר), או שתשובתו קשה, או שרואה עצמו משתקע והולך בענייני עולם הזה, אל יתייאש בעצמו לומר שלא יוכל לפרוש עוד, כי אין ייאוש כלל אצל איש יהודי, והשם יתברך יכול לעזור בכל עניין. בדורנו לא אפשר לדבר על ייאוש בלי להביא מחכמתו של רבי נחמן מברסלב. שהפליג מאד בגדול מעלת התשובה. כי תשובה גבוהה למעלה מכל התורה, על כן אין שום יאוש בעולם. והעיקר שכל תלוי בו, שלא יהיה מייאש עצמו מלצדק אל ה' ולהתחנן ולהתפלל אליו יתברך תמיד" (ספר שיחות הר"ן). אומר רבי נחמן, שכאשר לאדם יש כתובת לכל חירונויות ויודע אל מה לפנות, אז באמת אין ייאוש כלל, משום, היפלא מיה דבר. ותמיד תמיד עלינו לזעוק אל השם בכל מצב ואז באה הישועה.

בכל מצב של ייאוש מעניין מסוים העצה הטובה היא להשתדל לראות בכל רגע את מה שהקב"ה רוצה שאני אעשה עכשיו. ממש כמו אברהם אבינו בדרך לעקדה, מוותר על כל מה שהוא ידע עד עכשיו, הולך באמונה. כמו אברהם בהכנסת אורחים, אם היה מסתכל בשולחן ערוך אויל היה מהרהר שאסור לו לעשות מה שעשה. זקן עם תחבושות, במצב בריאותי מאוד מסוכן, לרוץ למלאכים או לאנשים, איך שהם נראים... אסור ע"פ ההלכה! אבל אברהם אבינו לא רואה את מה שיש באמצע, הוא רואה רק את המטרה שלו! הוא לא מרגיש שהוא רץ, הוא לא מרגיש שהוא חולה, הוא שוכח שהוא זקן, שהיה לו בריה, זו מסירות נפש לא ראות דבר בדרך, אלא לראות רק את המטרה! יש הרבה פירושים על כך, אבל אברהם אבינו לא ראה שום פירוש! הוא ראה רק את ציווי השם! שכאדם מחפש את רצון הבורא בהווה, מתוך את עצמו בבטחון שכל מה שקורה עמו זה מאת הבורא ושישועתו קרובה לכא כי **"הִפְלֵא מִהֶשֶׁם דְּבָרֵי, אֵל הוּא לֹא עֹסֵק בְּחִשְׁבוֹנוֹת שֶׁל עֶבֶר וְעֵתִיד, הוֹתָצָא הָיָה שֶׁאֵין יִיאֹשׁ כֻּלָּל. וַיִּדְוְעִים דְּבָרֵי הַחַזוּ"א** שאמר לתלמידו אל לו לאדם להתפעל מזה שניסה הרבה ולא הצליח ומה יעלה בגורלי אבדה תקוותי וכו' זה לא דרך החיים תמיד ניסה לעלות שוב ושוב ובסוף גם צליח. **זה** גי' מטרט חסידויות ותחושת היאוש שמלווה אותה היא להביא את האדם אל האמונה התמימה של היפלא מיה דבר, לחזק את בטחון האדם בברוא שהוא טוב ומטיב ומחשב בעברו בכל רגע משולסוים חדשים לטובתו. לכן היה כל כך מהותי לייסד את האומה הישראלית על המצב של אברהם ושרה כדי ללמדנו שגם אחרי נקודת הייאוש ישועת השם, ממש כמו שאברהם ושרה זכו לכן. לכן גם אמר, **"יֵדִין בן דוד** דא עד תינתיאשו מהאובלה" (סנהדרין), שחייבים להגיע למדרגה השפלה של ייאוש, כדי לזכות לראות שלא נבעשנוי ובהשתדלותנו תלויה הגאולה, אלא הכל בידי שמיים. אם נשכיל להבין ולהאמין, נוכל להשתמש ברגעי הייאוש כמקצה לדרגת אמונה גבוהה יותר, שלמה יותר, תמימה בתכלית.

לפני כשלושת אלפי שנים עמדה לעם ישראל אישה נביאה צדיקה ששמה היה חנה. במשך כעשרים שנה היא ציפתה לילד משלה, היא עשתה ככל שביכולתה היא הרבתה להתחנן לבכות ולהתפלל בלי הרף והיו לה שוב ושוב אכזבות והיא התמודדה בסבל לא מעט, חז"ל מתארים לנו שמרוב צער ובכי היא לא היתה מסוגלת לאכול, והנה בפעם האחרונה שעלתה לרגל היא הרבתה בבכי עד שאלקנה פנה אליה ואמר לה למה תבכי הלא אני טוב לך מעשרה בנים, המליים האלו שברו אותה לגמרי שהיא ראתה שגם בעלה אלקנה כבר מיואש מזה שיהיה לי ילדים באותה השעה פרצה מליבה השבור תפילה שפעלה שתקופת השנה נוזל לה בן משלה ויקרא שמו שמואל, כי תפילה מלב נשבר זה מה שבעק את כל הרקיעים, ואז קריאה כזאת היא אמיתית וקרוב ה' לכל קוראי לכל אשר יקראוה באמת. וזה מלמדנו שאף פעם אסור לנו להתייאש, תמיד בסוף בסוף אדם כשמבקשים משהו מהקב"ה אין להם להתחשב בגיורות שנראה שכבר נגזר אלא עליהם לבקש להתחבר להתחנן והקב"ה לאחר מכן כבר יסתדר ליישב את הקושיית שער"פ דרך הטעב לא תבוא הישועה. את זה נשאיר לקב"ה להסתדר וזה השלך עד ה' יתברך והוא יכלכל. **ואותו** הדבר היה אצל לאה אמו שכולם אמרו הגדולה לגדול ומה היה לבסוף, היא לא הרימה ידים היא בכתה ובכתה ובסוף כנגד כל התחיות לבן עושה את הדבר הבווי

והרחוק ביותר ששייך וגם רחל מוסרת את הסימנים כנגד כל המוסכמות והיא נהנית בסוף אמה של מחצית מכלל ישראל, אמה של מלכות בית דוד ומלך המשיח, כי הרבש"י לא רוצה כלל שירימו ידים ולא יתייאשו כי אין לפניו שום מעצור מלהושיע אותו וזה הלימוד שראינו אצל האבות, אצל חנה ואצל לאה. והמתנה הזאת מגיעה רק כשאדם נמצא בייאוש מוחלט מכל השתדלויות בעולם ושם יהבו רק בו יתברך אז מגיעה הישועה בכל הכוח. כמו שהיה בקריעת ים סוף. כמיו"כ מצינו בהפטרה של השבוע את הסיפור שהיה עם אשת עובדיה לקח הרבה חובות בריבית מיהורם בנו של אחאב כדי ללכלל את מאה הנביאת שהחביא במערה, ואז עובדיה נפטר ובא יהורם לקחת את ילדיו לעבדים, ואז ותצדק אשת עובדיה ותתחנן לפני אלישע מאתיים שישים וחמש פעמים כמניין צעקה, ולמה היא צעקה כ"כ הרבה האם היא לא רואה שאין לה יחס! אלא ידעה אשת עובדיה שרק כאן אצל הנביא אפשר לפעול ישועות והיו אלו 265 צעקות של אמונת חכמים, כי כשאדם מתפלל אל הקב"ה ורק אליו ומדגיש בזה את אמונתו החזקה בו אז הוא זוכה לישועות גדולות והוא יכול לפעול המון. (כי אתה עמדי).

לפני כעשר שנים נוזל למשפחת נקי משכונת בית ישראל בירושלים בת לאחר 34 שנות נישואים בגיל למעלה מחמישים, וכך סיפר האבא רבי שלמה נקי: התחתנתי באדר תשל"ט, הכל היה כרגיל, חתונה שמחה והיינו מאושרים. באותה שנה זכיתי להיכנס לבבא-סאלי צדוק"ל וביקשתי שיברך אותי בזרע של קיימא. רבי ענה **סבלנות**. חשתי לעצמי סבלנות, נו כמה כבר זה יכול להיות! שנה, שנתים! לא ציפיתי שזה יהיה כל כך הרבה שנים. וכך עוברות כמה שנים ופנינו לרופאים, לבדוק, לברר והם אומרים לנו הכל 100%, הכל בסדר, אנונח ממש לא במינים למה אז קורה. הלכנו אז הרבה לרבי עובדיה יוסף, הוא קיבל אותנו בחביבות ושמחה ודלתו הייתה פתוחה לפנינו תמיד. בכל פעם שמעו שהגענו - היה אומר להכניס אותנו. סבא שלי היה משבעת התלמידים הראשונים של הרב, וזוהי הכרת התודה שלו. הרב היה מזיל דמעה ובוכה אתנו, תמיד בידך, דיבר אתנו ועוד. עוברים מחקויה לתקווה ומאמינים בחי עולמים שהוא עשה הכל, לא מתייאשים, לא נופלים ומנסים שוב ושוב. היינו למדים ביחד, אשתי ואני, ספרי אמונה, חובת הלבבות ועוד, ומתחזקים ומחזקים אחד את השני. ואז בהפתעה רבה קרה הנס הגדול, ללמדך שלא מתייאשים לעולם בשום מצב.

כמו"כ סיפר רבי צבי מאיר זילברברג (הובא בפניני פרשת שבוע) על בן זוג שבמשך עשרים שנה לא נפקדו ביוש"ק וניסו בכל הדרכים האפשריות להיפקד, הם עשו את כל השגולות הסתובבו בכל העולם ומה לא עשו בשביל שיהיה להם יושיע, אבל אז קרה דבר לאחר כעשרים שנה הם השקיעו הון רב בטיפול רפואי קר ארוך ומסובך מעבר לים, ולאחר כחודש מתיש מתברר לעסקן שליווה אותם שכל המאמצים היו לטמיון, העסקן שליווה אותם לא ידע את לבשר להם בשרוה זו, קר כשאין ברירה אז אין, הוא התקשר בפנים נפולות לבשר את הבשרוה הקשה והמאכזבת הוא התחיל בדברי עידוד ותמיכה אך נאלץ לומר את העובדות לא כלל ושרק. ובסיום הדברים הוא אמר ידידי היקר דע לך שדירבתי עם הרופא הכי גדול בעולם בתחום והוא אמר שאין סיכוי בעולם שלעולם יהיו לכם ילדים, אין שום סיכוי בעולם. העסקן לא היה מסוגל להמשיך הוא הודיע שהוא יצור אתו קשר בעוד שבוע כי הוא לא מסוגל לדבר, אך להפתעת העסקן למחרת הוא מקבל טלפון מאותו אדם שמבקש להזמינו לסיום מסכת שאמור לערוך למחרת, והיות והם התיידדו הרבה לאחרונה הוא מבקש מאוד שגיע. על אף עיסוקיו, העסקן ההוא הגיע לסיום המיחול, והנה כשכל הידידים והמשפחה המורחבת התאספו קם בעה"ב וביקש מהעסקן לספר לכולם מה אמר הרופא הגדול, בתחילה העסקן סרב אך לאחר לחצים מצד בעה"ב המסיים שביקש שיאמר את כל הדברים באופן מלא, קם העסקן ההוא לומר את דבריו, והוא אמר אותם בצורה הכי ברורה שאין כבר מה לנסות ואין שום סיכוי שלבעה"ב יהיו יותר ילדים. שקט השתרב במקום ואז קם בעה"ב לומר את דברו: ובכן רבותי הערב הוא אני עורך סיום על מסכת ההשתדלויות שלנו. במעמד זה אני מודיע כי סיימנו עם כל ההשתדלויות וכעת אני נמצא רק בידו של בורא העולם. שממנו אין יאוש כלל. והוא המשיך את הסעודה של הסיום בשמחה. מיותר לציין שכעבור 11 חודש כולם הוזמנו לסעודת הברית.

רבי יעקב גלינסקי היה כלוא במשך 15 שנה בסיביר ללא סיבה הנראית לעין. גלימים הוא סיפר שכל ימיו בסיביר הוא חלם שיום אחד הוא ייצא וישבו לראות את אבא שלי ואמא שלי וכל משפחתו ואזכה לנשק אותם ולומר לאמא שלי תודה רבה שחסכת מפת לחמד בשביל לשכור לי מלמד טוב. אבל כשלבסוף יצאתי והגעתי לארץ לא געשתי את אמא שלי לא את אבא וגם לא את האחים והאחיות שלי כולם נותרו שם דוממים וקפואים לנצח. כשנודעה לי הטרגדיה, מספר רבי יעקב, הייתי אפוף בייאוש מוחלט לא ידעתי מה לעשות עם עצמי, עד שמישהו יעץ לי ללכת לחזו"א ואכן הלכתי אליו. האחות שמע כל מה שהיה לי לומר, ואז הוא סיפר לי סיפור על יהודי שהיה חי בליטא ועסק לפרנסתו במסחר מידי שנה הוא היה לווה סכום כסף גדול נוסע ליריד בקוונה שם מחשד את מארגי הסחורה שלי ועם זה היה מגיע לעירו ומוכר וכך מתפרנס משנה לשנה. שנה אחת

ממש לפני שיצא לדרך הוא נפל למשכב וחלה, בלית ברירה הוא ביקש מאשתו שתיסע במקומו ליריד כהרגלו, האישה הבינה את המצב והבינה שגם אין ברירה אלא כל פרנסת כל השנה תלויה במצב זה, היא קיבלה ממנו הוראות ויצאה לדרך הארוכה עם כל הכסף שלוהה בעלה. היא הגיעה ליריד שם סבבה בין הדוכנים והיא שהיתה בת כפר הסתחררה מכל המצב הזה קוח לה זמן להקל את הסחורו מסביב עד שמצאה מוכר שמכר את מה שחיפשה היא ניהלה איתו מו"מ ארוך עד שהגיעו לעמק השווה, היא לקחה את כל הסחורה וכשאבה שלשם שוד ושוב, היא מגלה שצרוו כספה איננו, היא הפכה את התיק הלוך ושוב אך לא מצאה כלל את כספה. ככל הנראה נפל ממנה הכסף וכו' כשראתה את זה היא פרצה בבכי ופרכה דיעה ואמרה מה יהיה על ילדי הרעבים, על בעלי החולה, צעקה משכח אליה את כל השוק עד שבא משהו ואמר אני ראיתי את פלגיו שהרים צרוו כסף מריצפה. מיד רצה אליו האישה ואמרה האם מצאת כסף? ענה אותו יהודי כן אבל הוא שלי, מיד נתנה סימנים איך הוא נראה וכו' אבל אותו יהודי אמר התייאשת זה כסף שלי כיוון שזה עיר שרובה גויים וכך נפסק שהרים האישה צעקה רחם עלי על ילדי על בעלי זה כסף שלוונו הוא לא שלנו כלל וכו' אבל הוא בשלו. לבסוף הלכו שניהם אל רבי יצחק אלתן ספקטור הוא שמע את טענות האישה אח"כ שמע את טענות האיש שהיא מבקש שירחם עליה אבל זה שלו כי קנה בייאוש, אין סיבה שאוותר לה כי גם לי יש בבית ארבעה ילדים שמשוועים לכסף למד שארחס עליה יותר מהם. רבי אלתן פסק שהכסף יהזור מיד לאישה ואח"כ יסביר לו מדוע. הוא החזיר והאישה רצה חזרה בשמחה ליריד, ואז רבי אלתן הסביר לו הדין של ייאוש זה כשבעה"ב מיואש כאן מי שהתיאש זה האשה, אבל בעלה נמצא חרוק בביתו לא יודע כלל מהאבדה והוא עדיין לא התייאש. ואז הרים החזו"א את עיניו הסהורות ואמר לבחור השבור שמולו וכי אתה בעל הבית להתייאש אתה בעל הבית על העולם? הלא העולם הוא של הקב"ה ואין מקום לייאוש כלל. מכוז אז אזור רבי יעקב ביטחון כי הקב"ה הוא המחליט הכל.

הרב מפוניבז' איבד את כל משפחתו וקהילתו בשואה מלבד בן אחד, הוא הגיע לארץ לכאורה מרוסק כולו, אך הוא לא התיאש כלל הוא קם וקומם את כל עולם התורה מחדש ללא מעצורים עוד ישיבה ועוד ישיבה עוד מוסדות ועוד מוסדות, כי לעולם אין להתייאש גם לאחר מה שקרה כאלו אסונות עלינו להמשיך בחיים בכל הכוח. אותו הדבר הרבי מקלויזנבורג הגיע לארץ לאחר שנות ייסורים נוראים בשואה בה איבד את כל משפחתו והיה בחוסר כל אך הוא לא התייאש הוא קומם את החסידות בכל הכוח הוא נישא בשנית ונולדו לו שבעה ילדים שמפארים היום את הדור והקים קריה ענקית של תורה וחסד בנתינה, הקים בית חולים וארגונים אדירים של לימוד הש"ס וקהילות קודש נוסף בכל רחבי הארץ בירושלים ב"ב חיפה טבריה צפת ועוד. כי כשלא מתייאשים וממשיכים היום ש"ס.

הבאנו בעבר את הסיפור שסיפר הח"ח שלפני 100 שנה יהודי הזדמן לאיזה ביכ"י בעיירה רחוקה בשבת אחה"צ וראה יהודי פשוט אומר תהלים בהשתכפות הנפש, הוא כ"כ התרגש והתחיל ג"כ לומר תהילים כנ"ל, לאחר מנחה הוא ניגש ליהודי התפלל וישאל אותו מה הוא כי"כ בוכה בתפילתו, היהודי ענה לו אני כל השבוע עובד קשה לפרנסתי ובי"ה עושה המון חיל, ובשבת אני מגיע לביתי ורואה את הבת שלי המתבגרת בחורה צנועה וחסודה שלא מצאה עדיין את זיווגה, לבי נשבר בקרבי אני הולך לבכיני מתפלל ואומר תהילים להצלחתה, וכל זה אני כבר עושה כ- 15 שנה ועדיין אני ממתין לישועה. לאחר בירור קצר, היהודי האחר ניגש אל הבעל בית הנ"ל וא"ל תשמע יש לי בן מוצלח מאוד מבחירי הישיבה אך אינו מוצא את זיוונו מחמת חסרון בממון אולי ייפגשו ואם יתאים יתחתנו ואכן כך היה, התחתנו וזכו ל-4 בנים גדולי עולם. האחד הוא ר' אריה ליב בעל הקולט שב משתתא אבני מילואה, השני הוא רבי יהודה בעל קונטרס הספיקות תרומת הכרי. והשלישי רבי חיים שהמית עצמו באהלה של תורה ואף שימש כרב חשוב. והרביעי רבי מרדכי ששימש ברבנות ולאחרי"ם שלח ידו במסחר. אומר הח"ח לפעמים אדם מתפלל וחושב כבר התפללתי הרבה אבל כל תפילה מוסיפה עוד שהעניין יהיה מושלם, לא מספיק שידוך, אלא צריך גם שיהיה טוב, ושיהיו ילדים, וס"ד שיהיו צדיקים, וכן הלאה. לא להתייאש, לומר עוד פרק ועוד פרק והישועה תגיע ובגדול. הנה הבעה"ב הזה לא התייאש אלא המשיך עוד שבת עוד חודש עוד שנה והתברר שכל תפילה הוסיפה לתוצאה. וייאוש זה בכל התחומים כמו ילד של"ע מאכזב או סר מהדרך, וכן אין לך טעם מספיק בלימוד, מצב רוח רע, תתעודד ותדע שהקב"ה יכול להוציא אותך מכל מצב. **ואם בכל** זאת נפלת לייאוש תדע שהתרופה הכי טובה היא לעשות משהו טוב שהוא מעל כל מה שקורה אצל. בפרשה הקב"ה שומע את קול בכיו של שימעאל מבבדר, על הפסוק **"לפי שהיו מלאכי השרת מקטרגים ואומרים רבנו של עולם מי שעשתי זרעו להמית בנך צמא אתה מעלה לו באר? והוא משיבם, עכשיו מה הוא צדיק או רשע? אמרו לו, צדיק. אמר להם, לפי מעשיו של עכשיו אני דנו".** לכן אם נפלת בייאוש, קום ועשה משהו טוב, תעסוק במצוה, תשפיע למשהו, תעזור לזולת. כל השמים ידונו אותך לכך זכות על מעשיך ברגע זה ויתבטלו כל הדינים ותראה רק ישועות. חלק ניכר מתוך דברי חיים לרבי יוסף חיים אליהו שליט"א

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערך בדרך של שו"ת

שאלה: ממה צריך להיזהר כשמדבר? **תשובה:** רש"י על הפרשה במעשה של בנות לוט מביא את דברי חז"ל בבי"ק לח. ובעוד מקומות שהראשונה שלא היתה צנועה פירשה שמאביה הוא, אבל הצעירה קראתו בשלשן נקיה וקבלה שכר בימי משה, שנאמר בני עמון אל תתגר בם כלל, ואילו במובא אל הזחיר אלא שילחם בם אבל לצערן התייר לו. ובשבת לג. ובכתובות ח: הפלגו מאד בחורמין ניבול פה, וז"ל הגמרא שם: בעון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורין שונאי ישראל מתים יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין שנאמר על כן בעל בחוריו יש יסמח ה' ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלו חלן ומרע ולם כל דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה וכו' אלא כל הנמנבל פיו אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה והפכין עליו לרעה. אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא כל המנבל את פה מעמיקין לו גיהנם שנאמר שררה עמקה פי זרות רב נחמן בר יצחק אמר אף שומע ושותק שנאמר זעום ה' יפל שם. ובנדון ישראל לחפץ חיים פרק כ כתב: וגם ידוע מה דאיתא בשלי"ה שיע"י עון זה נשל ניבול פה) שמטמא ומתנע את כח הדיבור שלו כל דיבורי שמדבר אח"כ בדברי קדושה כגון קי"ש ותפלה ואיהו ברכה הכל הוא הולך לטמיון שאין מתקבלין למעלה באוצר מלכו של עולם כלל אם לא ששעה תשובה. הרבנית קניבסקי ע"ה כתבה במכתב לפני כעשר שנים: המצב בארץ קשה מאוד. בזמן האחרון פוקדים אותנו אסונות קשים, הרבה יתומים ואלמנות ורחמנא ליצלן, מחלות קשות, באו לשאול את בעלי הרב שליט"א (וצ"ל) מהי הסיבה לכל האסונות, הרב פתח גמרא ואמר שזה בגלל ניבול פה.

שאלה: אברהם התפלל לקב"ה שיציל את סדום ולא נענה, ואילו לוט התפלל שהעיר צוער תנצל ונענה, במה תפילתו של לוט עדיפה על תפילתו של אברהם אבינו? **תשובה:** רבי יחזקאל לוינשטין עומד על הקושיה הזאת והוא עונה, שהקב"ה מעוניין בתפילה מהלב והיינו רחמנא ליבא בעי, ופירושו הוא כך, אברהם התפלל נכון שהתפלל וביקש, השאלה היא מה היה קודם איהו הקב"ה הופך את סדום אם אברהם באופן אישי לא היה ניוזק מכך, אבל לוט כשביקש מהקב"ה להשאיר את צוער הוא ביקש נחמכת א, להניח את הראש, לגור בו, במידה וצוער היתה נחמכת אז לא היה ללוט היכן לישון בלילה, לא היה לו היכן לגור, אז הוא התפלל מתוך חלב ממש, כזאת תפילה הקב"ה נענה לה. ולכן כשאבו לרבי חיים קניבסקי הוא היה נוהג לומר מה שאביו הסטיפלער היה אומר אתה רוצה ברכה התפלל אתה, כמו שכותב רש"י בתחילת הפרשה יפה תפילת החורלה על עצמו, כי כשאני חולה אני מתפלל מהלב. ויש להוסיף את דברי הספורנו בפרשה בפרק יח פסוק יא שהוא כותב שכוח התפילה הוא גדול כמו תחיית המתים ואדם יכול לעשות בתפילתו תחיית המתים. וגם רואים בפרשה שהתפילות של רשעים מתקבלות כפי שמצינו שתפילת ישמעאל התקבלה באשר הוא שם. ובתפילה מצינו בהפטרה שאפי' שלא נענה יחזור ויתפלל ולבסוף יענה כי האשה צצקה לפני אלישע 265 פעמים ואז נענתה רואים שאסור להתייאש להמשיך בתפילה ואז נענים כי לפעמים יש צורך בריבוי תפילה בשביל שזענה.

שאלה: השבוע אנו קוראים על ענייני ברית מילה, מה היא סגולה להעשיר שיש לסדק? **תשובה:** רבי משה שטרנבוך אומר שסנדק זה סגולה לעשירות רוחנית, אבל לעשירות בממון זוכה רק מי שמשלים את סעודת הברית, וכן מי שמשלים את סעודת הברית בלי להיות סנדק הוא גם זוכה לעשירות, ומוסיף רבי משה שטרנבוך שבעבר אז היה מנהג וסגולה להיות עשיר וברבות השנים זה נשכח וראוי להחזיר עטרה ליושנה ולעורר על מצווה רבה זו ועל הסגולה שיש בה ובפרט לסייע לעניים ובני תורה לערוך את סעודת הברית.

שאלה: אברהם קיבל מאבימלך, האם מותר לקבל מתנות או עדיף שלא לקבל? **תשובה:** כתוב בחז"ל שונא מתנות ויהי ופסק השו"ע חו"מ רמט ס"ה מידת חסידות לא לקבל מתנות. ועיין עוד בשו"ע הלכות ת"ת רמו א' ובשו"ך הרה"ח שם שהאריז שבעביל שיוכל ללמוד בנחת התיור, ובחתי"ס כתב שיש אמנם דין לשנוא מתנות אבל אפשר לקבל שזה אומר שאין בעיה לקבל אך צריך לשנוא את זה שאתה מקבל. ובוודאי במקומות שנחזק לקבל כגון חתן בר מצווה וחתונה ומלמד בוודאי יכול לקבל ללא חשש, וכן יש הרבה פעמים שטובת הנותן שתיקח ממנו ואז זה מצווה וצריך לקבל. ומקיים בזה מצוות חסד שאנשים חפצים לפעמים להרגיש שנתנו או החזירו על מה שקיבלו.

שאלה: מה כדאי לאדם שיהיה לו בשולחן כל סעודה? **תשובה:** המדרש רבה בראשית לח כותב שבסעודה שאין מביאים מלח בשולחן השטן מקטרג אך כשמביאים מלח בשולחן אין השטן מקטרג וזה היה עונשה של אשת לוט שלא רצתה להביא מלח והשטן קטרג ונעשתה נציב מלח.

שאלה: מי שישים לב בהפטרה מסופר סיפור על בן השומית שמת וכו' ולספרדים היא מסתיימת בזה שהאזניה הלה לנביא אלישע שיתפלל שיחיה. ואילו לאשכזים זה ממשך שלטונישע החיה את הילד, נשאל רבי מסריה לוי מודע הספרדים מפסיקים באמצע הסיפור ולא ספרדים על הישועה? **תשובה:** ענה רבי אריה לוי אצל ספרדים סוף הסיפור זה שהיא הלה לנביא להחברך, ובין שכשהיא הולכת לנביא זה הישועה בא תבוא, כי לספרדים יש אמונת חכמים חזקה וברור שכך יהיה. משא"כ אצל האשכנזים מצוי יותר שיש להם פחות אמונת חכמים.

שאלה: האם מותר לומר על אדם חי זכרנו לברכה? **תשובה:** על הפסוק בפרשתנו ואברהם יהיה לנו גדול כותב המהרש"א בקידושין לא: וגם על אדם חי אפרש לומר זכרנו לברכה. ובשו"ת חוות יאיר כתב דאין להתיר עגונה על סמך שיש שטר שכתוב על בעלה ז"ל כי אפשר לומר כן גם על חי.

שאלה: האם ראוי לנהוג סעודה בשלישי למילה? **תשובה:** סעודת שלישי למילה מפורשת בתורה אצל אברהם אבינו ואצל הרבה מקהילות החסידים מחשיבים סעודה זו אף יותר מאשר סעודת ברית. וכן מובא בשמו של המהרש"ל.

שאלה: ברוך ד' זכינו, וכל הסופרים החיים חזרו מהשבבי, ואנו שומעים עדויות רבות וחסידים גבורה ואמונה גדולה שרק היא גרמה להם להחזיק מעמד בשבי הארוך והקשה כל כך, מה אנו לומדים מכך? **תשובה:** כל יהודי פשוט, גם יהודי שלא זכה לגדול בבית חרדי ולשומר תורה ומצוות, גם בו יחזרו יצחק עמוק בלב, ולכן בעת צרה דלק בעוז הניצוץ הזה כי עמוק עמוק בנפש הוא יודע שרק הקב"ה בכוחו להציל ולהושיע אותו, ולכן הם מתחזקים באמונה הפנימית שבקרבם, ומגלים כוחות נפש עצומים לעמוד בניסיונות גדולים וקשים ולקיים מצוות ככל גדול השבוע שבת ולעשות קידוש על כוס מים וכדו', וזה מחייב אותנו אנו שזכינו לגדול ולהיות חרדים על דבר ד', כמה וכמה אנו צריכים להתחזק לעמוד בניסיונות היום יומיים שאנו עוברים, לדעת ולחיות כמה וכמה הקב"ה הוא היחיד ששומר עלינו ולעשות רצונו בלבב שלם.

שאלה: מהם הרשמים מעצרת המיליון ביום חמישי והאם יש לזה השפעה כל שהיא על המצב? **תשובה:** דבר ראשון שצ"ע זה שהתאספו ציבור כה אדיר שמייעזר למעלה ממיליון אנשים נשים וטף ורובו המוחץ הגיע וזה היה העצרת הכי גדולה שהייתה אי פעם במדינת ישראל וכמובן נגד פעולות המדינה ראשיה ושופטיה. כמה אנשים בדין אי קשה מאוד להעריך ציבור כה גדול שהתפרס על פני רחובות רבים באיזורים שונים כולל בנינים גגות מרפסות שהיו בהם מאות אלפי איש כי מדובר באזורים של כאף בניינים, וכל המתאספים נענו לקריאתם של גדולי ישראל, והרגישו שותפים בזעקת הכאב הגדולה על חילול כבוד שמו יתברך בעולם, וכוחה של תפילת רבים המונית כל כך שהיא מתקבלת ביותר לא מלכות איושים, ובטוח שהזעקות והבקשות לגלוי כבוד מלכותו עליו בקרוב לא ישובו רקסם בגלל כח הציבור האדיר שהיה שם וכן הנשים שהשתתפו מבתים, בוודאי ובוודאי שזה פעל ישועות גדולות, וכן כלפי יח של זהה משמעות אדירה של מפגן כח כביר של קידוש השם שהוא כנגד כל החילול השם הנוראי שאחינו התנועים עושים, בכך שרודפים ורומסים את בני התורה היקרים המסולאים בנז, ובימים האחרונים מתחילים להרגיש קצת את מפלת הרשעים שבזנו גדולי הדור אמרו על שרודפים את התורה ימיש וזכרם. וראינו השבוע שכמה מהדמויות שלחנו בכל הכוח נגד עולם התורה כמו הפצריי"ת שרדפה ודרשה שיעצרו עוד ועוד וכעת תפסו אותה על חשדות לעבירות פליליות של פרמיה והפרת אומת על ושיבשו ראיות משפטיות, תוך השרחת שמה של מדינת ישראל כמדינה שמתעללת בצורה חסר אנושית, וגרמה לנזקים אדירים מאוד ברחבי העולם, וכל זה רק כדי להצר את צעדי המלחמה כפי האידאולוגיה שלה שהיא מלאנית מובהקת, וכעת בס"ד עצרו אותה, וכן עצרו את יו"ר ההסתדרות שגם הוא רשע גדול והודיע לפני שבועיים קבל עם ועדה שהוא ישיבת את המשק אם לא יגייסו את הבחורי ישיבות, התורה תובעת את עלבונה, ועונשם גדול מנשוא, לא פלא שכל הקבוצה הזאת לחמה באמצעים לא כשרים לסכל את מועמדות ראש השב"כ הארגון שאחראי על הסדר במדינה וניסו בכל הכוח ובכל הדרכים להכפיש את שמו כי הוא מגיע מבית מסורתי עם שמירת ערכים יהודים, ומה פלא שאחרי שנכשלו החומה והמגדל מתחילים את אט לקרוס, ואנו בני התורה נמשך להתפלל "השיבה שופטים כבראשונה ויועצינו כבתחילה", וכל המערכת הרקובה שבמשך שנים לחלמת אין סוף בבני התורה ובשמירת צביון היהדות בארץ הקודש, ויתגלה קלונם ויבוא שלום ושלווה לכלול.

שאלה: מתחיל כעת החורף, מה ההתשלדות מצינו לעבור את החורף שנשאר בריאים וחזקים? **תשובה:** דבר ראשון לא לוותר על שתיה למרות שלא צמאים, יש היום המון סוגי תה טעמים. דבר נוסף יש להשתדל לאכול פירות עשירים בויטמינים מחזקים כגון תפוז וכדו'. ג. אכילת מרק עם ריקנות טובים. וכן כדאי לשים עצמות של עוף בחרס, עם מוסיף לחיזוק כל המערכת החיסונית. כך נוכל לעבור את החורף בשלום. ותמיד נזכור שקור וחום זה תלוי אך ורק בדינו ולא בידי שמים.

שאלה: איך אפשר לגרום שבן הזוג ישמח כשמבקשים ממנו בקשות וזה לא יהיה לו למטרד? **תשובה:** אם בן הזוג מבקש בקשה ואחרי שזו נעשתה הוא מפרגן ומודה באמת מכל הלב, יהיה רצון וחשק לעזור הלאה והוא יחכה לבקשה הבאה. זה נותן אווירה טובה בבית וכמובן דוגמא אישית לילדים.

שאלה: איך אפשר לגרום לילד להרגיש אהוב, שמח ורגוע? **תשובה:** מאד חשוב וכדאי שילד ילך לישון שמח, באווירה טובה, ללוות אותו לפני השינה למיטה, להגיד לו מילה טובה על מעשה טוב / התנהג טובה שביטח היום. זה נותן לו שינה טובה ואיכותית יותר, ביטחון עצמי והרגשת אהבה. והזמן הכי משמיע על הילד זה כמה דקות אחרי שהוא

מתחיל להרדם אז כדאי לבוא ולדבר אתו (למרות שהוא ישן) ולהגיד לו מילים טובות, מוכח שזה נכנס למוח ופועל המון. גם ילד שהלך לישון עצוב/ עצבני אפשר לתקן אחרי שנרדם.

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב. מתוך טמונה בפרשה: א. אברהם נטעו דבאר שבע? **אשל. ב.** שמו של אביהם של בני עמון? **ג.** על עמי **ג.** על המטיר על סדום ועמורה? **גפרית. ד.** מה יצוה אי"א לבניו לשמור? **דרך ד'. ה.** תשובת אברהם לד', יצחק והמלאך בעקדה? **הניג. ו.** " _____ עפר " ואנכי, ועפר. **ז.** "כי ביצחק יקרא לך _____ " **זרע. ח.** כלי קיבול לנוזלים, ולמדבר אותו מביאים? **חמת. ט.** בנו של נחור מפילגשו? **טבח. י.** אי"א אמר לאבימלך שאין בגרר? **יראת אלקים. כ.** שבע מהן נתן אי"א לאבימלך? **כבושת. ל.** "ואלקה את לחם וסעדו _____ " **לבסב. מ.** סכין שיחטה? **מאכלת. נ.** אברהם אמר להשי"ת שלקח את שרה ב-? **קניון כפים. ס.** במה היכו המלאכים את אנשי סדום? **סנורים. ע.** מה נשא יצחק אבינו להר המוריה? **עצי עולה. פ.** מיהו שר צבא אבימלך? **פיכול. צ.** ד' הפך כסודס את הערים, יושביהן, ואחת צמח הצדמה. **ק.** אי"א ביקש משרה שתלוש ממנו ג' סאים? **קמח סולת. ר.** מקצועו של ישמעאל? **רובה קשת. ש.** בגיל זה נימול יצחק? **שמונה ימים. ת.** שם אירח אי"א את המלאכים? **תחת חף.**

חידות בפרשת שבע: א. הָאֵם הַיְחִיד תְּבוּרָה שֶׁמִּתְחִיל בְּאוֹת ט' **ב.** אִיזָה עֲרִים נִחְרְבוּ **ג.** אִדָם בִּפְרָשָׁה עִם שֵׁם שֶׁל חִיה נִדְרָה: **ד.** שְׁלוֹשָׁה אֲנָשִׁים הַמְכֻּנָּים זָקֵן בִּפְרָשָׁה: **ה.** שֵׁנִים בִּפְרָשָׁה שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָם: **ו.** שְׁנֵיִם בִּפְרָשָׁה שֶׁהִשְׁכִּימוּ בְּבוֹקֶר: **ז.** אֵלֶּם לֹאֵל הָיוּ נְכַדִּים: **ח.** אִיזָה 3 אֲנָשִׁים בִּפְרָשָׁה צָחָקוּ אוֹ נִדְמו כְּצוֹחִקִים: **חִידוֹת תּוֹרִיּוֹת: ט.** מִתִּי מְצִינו שְׂרָאוּבֵן הִשְׁבִּיחַ סִּחְרוּתוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן וְהוּא צִרְק לִשְׁלֹם לִשְׁמַעוֹן: **י.** מִתִּי מְצִינו שְׂרָאוּבֵן תָּבַע אֶת שִׁמְעוֹן לִדְוֹן וְהִתְשַׁלֵּם יֵהִיֵּל לָפִי כִּמְה שְׂרָאוּבֵן מִדְּקָדָק בִּמְצוּת: **יא.** אִמֵּר וְתֵן בְּרָכָה בִּז' חֲשׁוֹן וְאִינוּ חוּזֵר: **יב.** אִיזָה בְּרַכַּת הַנְּהַנִּים יִכּוֹל לִבְרֹךְ רַק פִּי"א בִּשְׁבוּעִי: **יג.** אִיזָה מֵאֵכֵל כֹּל הַשָּׁנָה מִבֶּרֶךְ שֶׁחֵלֵל וְיוֹם אֶחָד מִבֶּרֶךְ אֲדָמָה: **יד.** אִיזָה בְּרָכָה רַק אִישָׁה יִכּוֹלֵה לִבְרֹךְ(לַפְחוֹת דּוֹגְמָא אַחֲתָּה) **יז. חִידוֹת לִבְנוֹיִם: טו.** אִדָם מְעוֹנִיִן לִטְגֵן שְׁלוֹשָׁה דָגִים בִּמְחַבַּת, הַמְחַבַּת בְּגוֹדֵל הַמְכִּיל שֵׁנִי דָגִים, כֹּל דָּג צִרְק דָּקָה שֶׁל טִיגוֹן עִי"מ שִׁיחִיה מִטְּגוֹן הֵיטֵב, חֲצִי דָּקָה כֹּל צַד, בְּאִיזָה דָּרָךְ וִיכֵל לִטְגֵן אֶת שְׁלוֹשֶׁת הַדָּגִים הֵיטֵב בְּדָקָה וְחֲצִי: **טו.** אִיזָה שֵׁם מוֹכֵר מִהַתִּינִיךְ בֵּן אֲרֵבֶּע אוֹתִיּוֹת, שִׁמו מְרוֹמֵז לַחֵל: הָאוֹת הִרְבִּיעִית הוּא רֵבַע מִהַשְׁלִישִׁי, הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה הִיא עֲשִׁירִי מִהֶרְבִּיעִית, הָאוֹת הַשְּׁלוֹשָׁה הִיא מִשְׁמִית מִשְׁנֵי: **חִידוֹת לִילָדִים: טז.** מִתִּי אוֹמְרִים לְכוּ נִרְנְנָה בְּיוֹם חוּל: **יז.** שְׁלוֹשׁ נִרוֹת דִּלְקוּ, בָּאָה רוּחַ וְכִיבְתָה נֵר אֶחָד כִּמְה נִרוֹת יִשְׂאֵרו **יח.** מִלְּמַחֲרַת בְּבוֹקֶר: **יח.** מַה שׁוֹקֵל יוֹמֵר קִילוּ זָהֵב אוֹ קִילוּ בְּרָזֵל? **יט.** כִּמְה אוֹתִיּוֹת יש בַּתִּינִיךְ: **י.** מִתִּי הֵרֵג רֵבַע מִהַעוֹלָם בְּרֵגַע אַחַד: **כא.** אִיזָה שֵׁם שֶׁל בַּעַל חִי מְזִכְרִים בְּסוֹף הוֹדוּ בִּפְסוּקִי מִהַרְגָּה: **תְּשׁוּבוֹת: א.** **טבח. ב.** סְדוֹם עִמְרָה אֲדָמָה וְצִבְיִים. **ג.** תַּחֲשׁ בֵּן רְאוּמָה וְנַחוּר. **ד.** אֲבִרָה וְשָׂרָה זָקִינִים. לוֹט זָקֵן. **ה.** בְּנוֹת לוֹט שֶׁהִשְׁקוּ אֶת־בָּנֵיהֶן, הֵגַר הִשְׁקִיתָה אֶת יִשְׁמַעְאֵל. **ו.** וְיִשְׁכָם אֲבִרָה בְּבוֹקֶר. וְיִשְׁכָם אֲבִימֶלֶךְ בְּבוֹקֶר. **ז.** רִשְׁיִי יֵט **יב. ח.** לוֹט שָׂרָה יִשְׁמַעְאֵל. **ט.** שׁוּעִי חוּי"מ רַפֵּט רְאוּבֵן נִיקָה לִשְׁמַעוֹן חִיטִּים מְעוֹרָבִיבִים עַם עֶפְרַי וְהַחִיטִּים שׁוֹקֵלִים כַּעַת פְּחוֹת וְהַחִיטִּים שְׁוִיִּים פְּחוֹת דְּשִׁרִי לִמְכּוֹר חִיטִּים מְעוֹרָבִים עֶפְרַי בִּמְשָׁקֵל שֶׁל הָעֶפְרַי וְכַעַת רְאוּבֵן הִפְרִיד אוֹתוֹ אֵז הוּא חִיטִּי. **י.** בְּשׁוּעִי בְּדִין הַגּוֹזֵל מְצוּוֹה מִבּוֹאֵר בְּנוֹ"כ שֵׁם שֶׁמִּשְׁלֵם כִּפִּי מַה שֶּׁמְדַקְדָּק בִּמְצוּת. **יא.** מִשְׁנִיב קָח לוֹ: שִׁכַּח מִנְחָה וְחֲשׁוֹן וּבִלְבָּלָה מִתְפַּלֵּל עֲרִיבִים שְׁתֵּיִם וְשׁוֹאֵל מִטֵּר שִׁנְהִים וְאִם שִׁכַּח מִטֵּר בְּתִשְׁלוּמִים אִינוּ חוּזֵר. **יב.** בְּ"ה מֵאֵשׁ. **יג.** חֲרִין בִּלְלִי הַסֵּדֵר מִבְּרַךְ אֲדָמָה (בִּיח"ל תַּעֲבַי ב ד"ה בְּטִיבּוֹל). **יד.** שְׁעִשְׁנִי כִרְצוֹנו. **טז.** חֲצִי אֶחָד רְאוּשָׁנִה יִטְגֵן צַד אַחַד שֶׁל שְׁנֵי דָגִים, יוֹצִיא אַחַד וְיִכְנִיס הַשְׁלִישִׁי בִּמְקוֹמוֹ וְיִטְגֵן כַּעַת הַשְׁלִישִׁי צַד אַחַד וְהָרִאשׁוֹן צַד שֵׁנִי, אַחֲרֵי חֲצִי דָּקָה נּוֹסֵפֵת יַעֲבֹר דָּקָה יוֹצִיא הָרִאשׁוֹן יִהְפֹּךְ הַשְׁלִישִׁי וְיִכְנִיס הַשְׁנִי צַד הָאֵל מִטְּגוֹן, כִּעֲבוֹר דָּקָה וְחֲצִי שֶׁל כ' צַדִּים מִטְּגוֹנִים, מִלֵּאכַת מִחֻשְׁבַּת. **טז.** אַהֲרֹן. הָאוֹת הִרְבִּיעִית נ שׁוּוֹה חֲמִישִׁים שֶׁהוּא רֵבַע מִהַשְׁשִׁי שִׁשׁוּה 200 וְכֵן הֵלָאָה. **יז.** אַחַד, כִּי שְׁנֵים טַל-כָּד יִכִּיתָה גִּמְרוּר. **יח.** שְׁנֵיהֶם שׁוֹקֵלִים קִילוּ. **יט.** שְׁלוֹשׁ ת-ג-ד. **כ.** קִין הִרַג אֶת הֶבֶל. **כא.** אֲשִׁירָה לְחִי כִי גַמֵּל.

חידון משמעותי מילים לפרשת וארא: ט"ו משמעויות למילה גנד - א. גנד - מרחוק. "ותשב מגנד" פרשת וירא וכלא טז. גנד - מרחוק. ב. גנד - בשווה. "ויאמר נטעו וירא נכא" ואלכה לגנדך" בראשית ל"ג. יב. רש"י: לגנדך בשווה לך. ג. גנד - לעיני. "גנד אלוהים אומרך" תהלים קלח. א. רש"י: לעיני השרים. ד. גנד - נאמר. "וגנד לו את דברי אדוני" בראשית ג' ט. גנד - לפני. "גנד כל עמך אעשה נפלאות" שמות לב. י. תרגום: קדם. ו. גנד - מול. "פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון" (יב"ב ס. ז. גנד - אותו דבר. זחה. – "מידה כנגד מידה" (סנהדרין צ. ז). גנד - כלפי. "כנגד ארבעה בנים דיברה תורה". ט. גנד - רמז. "יש לבצעו בשתי ידיו בעשר אצבעות גנד י' תיבות שבמקרא זה" (ברכות לח: בתוס' ד"ה והכלתא). י. גנד - הצד השני. "שכנגדו נשבע ונטול" (שבועות מה). י"א גנד - נמשך. "גנד שמא אבד שמיחה". (אבות פ"א מ"ה) רע"ב: גנד נמשך. י"ב גנד - לקח. "רב פפא גנדיה לזיגוד אי"ל טוביה חטא וזיגוד מינגדי" (פסחים קי"ג). י"ג. גנד - התנגדות. אי הסכמה. הצביעו גנד החוק. גנד ההצעה.

י"ד. נגד - בכיוון ההפוך. שוחה נגד הזרם. ט"ו. נגד - אנטי. לחומני. חיסון נגד שפעת. רעל נגד נמלים.

חידות מאת הרב הצדיק והענו ראש כולל בני ברק שגר באחיסמך: א. גרושה שאסורה לכהן עושה משהו ונהיית מותרת לכהן? **ב.** עד שהעיד שפלוני מות, אשה אחת שלו עדיין אסורה להינשא ככל אשת איש, ואשה שניה שלו מותרת להינשא ככל אלמנה? **ג.** 2 אנשים עם אותו גודל בצק, אחד חייה בהפרשת חלה והשני לא? **ד.** דג ל"צ שחיטה ואין בו דיני נבילה וטריפה, היכן בכ"ז נפק"מ אם דג טריפה או לא? **ה.** טמא לא נגע באוכל והאכל טמא? **ו.** היכן מצניו "בסיס לדבר האסור" לא לענין שבת? **ז.** היכן מצניו אדם בביהמ"ק דבר כיסור ראש? **ח.** מי צריך לשפוך רוטב של בשר על ראשו? **ט.** מי מלווים אותו בדרך כלל שני תלמידי חכמים ואיזו בשביל לכבדו. **י.** איזה חוט אין לו שום ממשות אפילו לא דק מאוד?

תשובות: א. יתומה שנישאת ע"י אמה ונתגרשה אסורה לכהן, ואם תחזיר הגט ותמאן, המיאון מבטל את הגט ועוקר הקידושים מראש. **ב.** העד קרוב של אחת הנשים. **ג.** קמח עם כלכלוך טבעי מצטרף לשיעור, אבל קמח שהכניס לו כלכלוך מבחור לא מצטרף לשיעור. **ד.** בעל חי שהוא חל לא מקבל טומאה, וכשמת יכול לטמאות, אז עם הדג לא טריפה הוא לא מקבל טומאה כי הוא חי, ואם הוא טריפה דינו כמת וטמא. **ה.** נגע באדם שעולים מים אוכל חם או טמא של האדם מחברים בני לבין האוכל. **ו.** פסחים פ"ג מה שעומד עליו נותר מטמא ידים דהוי בסיס לדבר האסור. **ז.** יומא כ"ה נוטל מצפת מראשו של א' מהם וממנו מתחיל הפיס. **ח.** נזיר מה: נוטל הרוטב מוצב השלמים ונותן על שער ראשו נזול. **ט.** סנהדרין מג. יוצא להיסקל מלווים לו ב' ת"ח. **י.** קצה חוט של אירוע או תעלומה, חוט המחשבה.

חידון לשנונים: א. איזה גרביים לא לובשים? **ב.** איזה עצים לא שתולים בקרקע? **ג.** מתי לא תוקעים בראש השנה גם כשיצא בחול? **ד.** מי יורד ולא עולה? **ה.** מעין בלי מים? **ו.** שאלה שאין עליה תשובה? **ז.** איזה אויר לא נושמים? **ח.** למי יש שלוש גרלים? **ט.** מי שמח ללכת לבית השם? **י.** איזה סולם לא אפשר לעלות עליו? **יא.** איזה חלב לא נזול? **יב.** איזה שמן לא מתקלקל גם אחרי 50 שנה? **יג.** איך יכול להיות בעל שאינו נשוי?

תשובות חידון שנונים: א. גרבי יין. **ב.** עצי חיים. **ג.** בטו ב.ש.ב. **ד.** גשם. **ה.** מעין שלוש, מעין שבע. **ו.** שאלת הפך. **ז.** משקה מוגז. **ח.** לעם ישראל. **ט.** דוד המלך אומר בתהלים. שמחתי באומרים לי בית השם נלך. **י.** הסולם מחלום יעקב. **יא.** גוש חלב. **יב.** איש שמן. **יג.** בעל קורא.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. הצטברות אדי מים בתוך הזכוכית של השעון - להכניס לכלי אטום עם אורז **ועוד כתבו:** צריך לפתוח את השעון ולהשארית להתייבשות מוחלטת אפילו יום שלם ואז לסגור **ועוד:** הגומי התייבש או נפל החלפת הבטריה ולכן צריך להחליף גומי למכסה התחתון. **ב.** יש פתרון זמני לעשות על השעון פן חם ואז יעלמו האדים ואז להחליף גומי **ועוד:** היה לי הירבה זמן מים בשעון של קסוי יקר ושוים דבר לא עזר עד שהמליצו לי לא ללבוש השעון ממלכת אדמ' כבר כמה שנים לא חזר הבעיה **ב.** תיקון כיסא משרדי שהמנגנון של ההעלאה וההורדה פסק מלעבוד ניתן לקנות בחנויות חלפים רק את הובוכנה (המחיר 100/150 ש"ח בחנויות) ולהחליף לבד בקלות. **ג.** ניקוי מיחס לשבת עם גוף חימום גלוי מצופה בשכבה עבה של אבנית - למלאות מים עם מלח לימון בנדיבות ולהרתח. בדוק ומנסה. **ועוד כתבו:** לשפוך בקבוק חומץ ולהשרות ימים עד שמתפרש אפרש לשבור את החומץ לשימוש חוזר **ועוד כתבו:** במוצאי שבת כשהמים עדיין רותחים לשים בהם כמה כפות מלח לימון תלוי בכמות המים ולהשרות אפילו שעה שעתיים אח"כ לטפוח כרגיל עם סבון מקבלים מיחס חדש! **ועוד כתבו:** יש תכשיט של סנו מסור אבנית בשם אנטן קאלק משרים לכמה שעות ועוזר בכל מצב **ד.** קנס על אי תיקון בתחבורה ציבורית - אם הקנס מתברר 'אגד', מניסיוני חם ממחרים להעביר למשרד עו"ד שיתבעו אותך. חברות אחרות אינן יודע. במידה והקנס צודק (לא תיקפו את הנסיעה ללא הצדקה) הפתרון הכי יעיל, לשלם. אם ישנה סיבה סבירה להקנס לא צודק, יש אתגר של משרד התחבורה, המיועד לערעורים על קנסות, הם בודקים את התלונה ומבטלים את הדו"ח כשנמצאה צודקת. **ועוד כתבו:** היה לי גם סיפור כזה פעמיים, לא כדאי לדחות כי אז יש גם רביית והוצאות עורך דין, כדאי להגיש ערעור דרך האתר של משרד התחבורה ולא דרך האתר של החברה שנתנה את הדו"ח ובפרט באגד. **ו.** אורטופד מומחה לעשיית מדרסים - ממליץ על רזטק סין בע"מ במערב ראשלי" רחי ישראל לנלי 9 קומה ב מעל חב"ד **ועוד כתבו:** ביינו מוכח מאד מירב מדרסים מקבלת בראשלי" ובמיני שני בדרושלים **ז.** בענין צניחת עפעפים - שמעתי מרופא להדביק עם סלוטייפ את העפעף השני וכך הבעיית נפתרת יותר טוב, בפועל זה לא עזר רק ניתוח **ועוד כתבו:** לקבוע תור לרופא עיניים לבקש בדיקת שדה ראייה להגיד שיש צניחה שמובילה את הראיה. זה חשוב - כי אז זה רפואי ולא רק אסתטי. בדיקה קצרה שמוכיחה שיש צניחה של הראיה מלמעלה זה מה שמאפשר קבלת אישור לניתוח דרך הקופה. אם צריך - למצא ניתוח עפעפים הוא פותר את הבעיה מהשוש מחזיר שדה ראייה תקין ממחית עייפות וכובד **ח.** רעיות להסרת תכמי צבע שמן שלא יורדים מהידיים גם לא עם סבון לשים על הכתם מדבקה מנייר לא

דבק סלוטייפ ולהוריד, זה נדבק לדבק ונשאר על זה ויורד מהיד בדוק ויעיל **ט.** לבני חשבון מילי שנחסם ואי אפשר לשחרר בלי sms לאחרונה יצא לכך פתרון. ועדת הרבנים בשיטת פועלה עם 3 חברות תקשורת - בפרט לנידן זה הקו אליהן. הקו ממשיך לתפקד כרגיל בדיוק, כמו כל קו כשר אחר אבל הדו"ח sms המגיעות מגיימיל בלבד - מגיעות לכתובת מייל שהלקוח מגדיר. זה פותר את הבעיה. החברות הן: "קולני" טלפון 02-376-0006 "סיס כשר" 08-8021818 "סיס לחומרא" 02-3722723 "למגום" - יש טיפול מעולה, שמאפשר בהתפתות של קופות החולים, ע"י חברה הנקראת "נובוטק". רק שלצורך הטיפול צריך מחשב עם אינטרנט, האינטרנט יכול להיות חסום לגמרי, ופתוח רק לחברה הנ"ל, הטיפול עצמו מאושר ע"י הרבנים, הטיפול דורש אימוץ יום יומי מול המחשב, הנותן למטופל פידבק על התקדמות הטיפול באופן אוטומטי, וכן מלווה ע"י קלינאית תקשורת. **ועוד כתבו:** גם אני סבלתי עד גיל 19 אז טופלתי (ע"י מטפלת חרדית יר"ש) בשיטת המימד החמישי (ע"פ הרפואה הסינית שעובדים דרך השריר) הטיפול מאוד עזר לי. **י.** פתרון להשררה בסוף השרוול של חולצה לבנה - להחליף כל יום ולכבס עם סנו אוקסיג'ן לבן. או להחליף תוכנית במכונת כביסה. **יב.** שני עניינים השומרים על אורך חיי הרוכסן: בלישה- לסגור קודם את הפסוק (או הקרס) אח"כ את הרוכסן. בבלישה- לכבס כאשר הרוכסן סגור. (מועיל לכל סוגי הרוכסנים) יג. ניקוי שרוול שחור - ספריי קליה לך הוא פתרון מושלם.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בנפלים: א. כיצד ניתן לשבת מול מסך קריאה ולא לעייף את העיניים. **ב.** התלכלך לי היד בכתם מאיזה משהו כמדומני שזה מתבלן כלשהו ניסיתי לנקות עם סבון כמה פעמים וזה לא יורד אשמח לדעת האם יש למישהו מידע בענין **ג.** מעוניינים לקבל מידע לטיפול ביתר לחץ דם כל המידע סביב הנושא האלטרנטיבי וכולי **ד.** יוצא לי מהברז של המטבח אבנית ומים חומים עקב צנרת ישנה אולי יש פתרון של מסק מים וכד' שמרכיבים על הברז, זה ברז ישן שמחברים שני צינורות לקיר **ז.** מחפש פתרון לגופיות שנהיות צהובות למרות שמתכבסות עם אוקסיגן.

הגגיים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

ברגע שתיארו את הסופגניות הראשונות בחנויות תיזכרו ברב אסחיק.

מכירת חיסול בהזדמנות: לובלים כשרים לשריפת חמץ.

עמדו הרבה אנשים בתור במאפיית וזינץ. הגיע מישהו ושאל: מה זה פה, הפננה? אמרו לו: לא, זה עצרת.

סתם שתדעו: יו יו סיני לא מקורי גם הוא מיוצר בסין.

לפיד לא שונא חרדים. הנה עובדה: הוא לא מציע לחיב אותם ללבוש טלאי צהוב אלא רק לשלול מהם את זכות הבחירה בלפיד.

אמרו לילד שתמרים מג'הולים הם הכי טובים, אז הילד אמר גם סבא רבה שלי הוא מג'הולי הוא הכי טוב.

שאלו את שף שרגא לאיפה נעלמת כל הזמן האחרון. אז הוא אמר לא נעלמתי, פשוט החלפתי את השם שלי לאינסטלטור ויקטור ובניו כדי לבלבל את המשטרה צבאית שלא ימצאו אותי.

להאמין שעוד מעט כל האנשים שהיו בעצרת יעמדו בתור להקריב קרבן פסח, והכל יזרום בלי תקלות.

פתאום ראיתי על הרצל של השכן שלט גדול "רעב מתנדב". מכיוון שאני מכיר אותו, זה היה נראה לי תמוה. שאלתי אותו "למה אתה מתנדב?", והשיב: אני לא מתנדב לשום דבר. הרעב מתנדב, תשאל אותו.

אין מגירה. יש מגי שרע לו.

אשתי אמרה לרופא שהתינוק בוכה כל הלילה. ענה הרופא: אם אין לכם בבית חלב שנשפך אז זה לא בעיה.

מה שאני לא מבין בכל הפרשה של שדה תימן, זה איך הצליחו לערב בזה את התימנים.

תיקן גרמני אפשר לדגדג וכשהוא צוחק לשים לו פלפל שחור בפה...

ראו אחד בעצרת בולט טשולנט להנאתו, שאלו אותו מאי האי, טשונטאי: הכל מודים בעצרת בדעין נמי לכם.

זו העצרת הכי מסוכנת שהיתה בהיסטוריה, הגיעו מיליון ולטענת המשטרה חזרו שלוש מאות אלף.

מוזר בדיוק כשהדעו שהעצרת נעלה, הכל ניפתח.

מענין איך קוראים לרבנית של הרב הסעודי?

בקשו ממני למדור עצות וכו': עצה לאחד שאין לו ריח מתקופת הקורונה ומפרט לרבנית שלו שהוא לא מחממי על האוכל שמנדף כזה ריח מיוחד.

בהסתדרות שוקלים להשביט את המשק בשל פרשת שחיתות שהתגלתה בהסתדרות.

איך יודעים שיש מלל אנשים מיותרים במגזר הציבורי, כולם עצורים והכל מתנהל כרגיל.

רק בישראל: אם מעכבים אותך במחסום, אתה אומר בעלבון, מה אני נראה לך ערבי !!!! ואם לא מעכבים אותך. אתה אומר -ואם הייתי ערבי ????

רופא ובנקאי התווכחו ביניהם מי חשוב יותר: עבר שם חכם ואמר: ישנה הוכחה מעשרת הדברות שהרופא חשוב יותר! מהי ההוכחה? שלא תרצח כתוב לפני לא תגנוב...

פצרות ופלאמן הלכו לים, הפלאמן נטבע, מי ניצל? הפרקליטות.

רעיון חדש של המשטרה: מכתזית שמתיה קריסטל מנטה.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@alonalon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גליונות' וכן ב'אוסף גליונות' ב'כל העלונים' בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים: וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומתחמש שנים אחרונות. במחשב ניתן להוריד בדרשו בבינוני ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לזשט.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו"כ יתרה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב ספר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. פרטים על מקומות נוספים להשגת העלון התפרסמו בשבועות קודמים ואי"ה יפסומו בשבועות הבאים.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"זים לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או בנדרים פלוס - רשת החכילים פרס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי שישלם עבור כמה שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המילה היא ללא תשלום**, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפציצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנ"ל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). על המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בשיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א שהוא אדם מורם מעם ומרומם את כל הסיבה של. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שזכיתי לשאוב ממנו המון קדושה בשמחת תורה. עוד בירושלים בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **ניתן להדפיס את העלון במדור עילית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בבית שמש:** בבית הכנסת אור אליוו אצל הרב הצדיק והטהור רבי נחום זכרש שליט"א שנתן לסיום השיש בפעם השניה במסגרת 'מבקשי תורה' שבראשותו. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מבאי לו במאור פנים ממש. **בביתר עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה **בביתר יונה:** אצל רבנו שמחה שולמן שזכה והקבי"ה עמו בכל מעשי ידיו כך אומרים עליו כולם. **ברחובות** בשיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאירי שליט"א הצדיק הגדול. **באופקים:** אצל הבחור הצדיק והמופלא צבי המברסטון שליט"א פאר הגידולים של אופקים שרק פורח ועולה.. **בחרש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בראשון לציון:** בשיבת עטרת ששון. אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוף. ובגישיה של הרב אטיגור, בבולל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאטיגור ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביהכ"נ בני הישיבות רח"י רש"י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית:** בביהמ"ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיהו רח"י יצחק שדה. **ברעננה:** בשיבת חייל אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שמש:** אצל רבי משה חדש בקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשות הרב יהושע ליב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן. וכן אצל הבחור החשוב יעקב בן עזרא מבחירי ישיבת דרכי משה בבית שאן.